Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 33 (385) ⋆ Sâmbătă 23 Aprilie 1955 ⋆ 4 pag. 15 bani

Să n'ai teamă, Radule!

Radu S., din clasa a IV-a, stă de vorbă cu doi prieteni mai mari, școlari în clasa a VI-a. Se cunosc de multă vreme, căci cei doi băieți vin adeseori la fratele lui Radu, acasă. Meșteresc împreună la o mașinărie.

— Ești un prost, zău așa! — îi spune lui Radu unul din băieți. Ce te-a apucat să te pregătești de pe acuma? Tu știi ce-i examenul ăsta din clasa a IV-a? Un fleac! Ți-ajung două zile să te pregătești.

— Ei, nu-i chiar așa! — îl corectează cel de-al doilea. Ce-am pățit eu când am dat primul examen! Invățasem, știam binișor, dar când mi-au pus întrebarea, m'am fâstâcit de tot. Așa-i la primul examen, te pierzi... Trebue să știi lecțiile pe de rost, ca să poți răspunde bine. Ori, ca să le înveți așa, acum e prea târziu. Trebuia să începi în Februarie.

Cei doi băieți au plecat la joacă, dar Radu a rămas trist și îngândurat. Cum să facă? Unul zice că e prea devreme, altul zice că e prea târziu. Pe cine să creadă?

...Nu, Radule, n'ai de ce să fii trist. Examenul nu este un „fleac" așa cum ți-a spus cel dintâi. La examene, școlarii vor arăta dacă au învățat bine, dacă cunoștințele lor sunt temeinice. Vor arăta, cu alte cuvinte, rodul muncii lor de un an întreg. Pregătindu-te din timp pentru examen, tu ai vreme să repeți tot ceea ce ai învățat, să vezi care lecții nu ți le-ai însușit îndeajuns și să ți le însușești acum temeinic.

Nu, examenul nu este un fleac, Radule! Dar nici o „sperietoare", așa cum a încercat să ți-l descrie cel de-al doilea băiat. La examen se pun întrebări, numai în legătură cu cele învățate în clasă în timpul anului. Și, dacă cunoști bine materia, de ce să te sperii? Lecțiile trebue învățate, dar nicidecum pe de rost. Totul e să le înțelegi, să le știi conținutul.

Așa dar, tu Radule, și toți copiii din clasa a IV-a, toți acei care dați pentru prima dată în viața voastră examene, n'aveți de ce vă teme, dacă vă pregătiți temeinic. Repetați bine lecțiile la Limba română, faceți cât mai multe exerciții gramaticale. De asemeni, repetați lecțiile la Matematică, rezolvați multe probleme, chiar și pe acelea pe care le-ați mai rezolvat odată.

Nu amânați însă începerea pregătirilor pentru examene. Repetați liniștit, fără grabă, și nu treceți peste nicio lecție dacă n'ați înțeles-o deplin. Acolo unde nu vă puteți descurca singuri, cereți ajutorul învățătorului vostru.

Pregătiți-vă bine pentru cel dintâi examen din viața voastră.

Bucurie

Revenită, primăvara
Imi împodobește țara
Cu cununi de mândre flori
Și șiraguri de cocori,
Cu covoare de verdeață
Ce lucesc în dimineață
Sub a soarelui făclie
Revărsată pe câmpie.

Ion MARINESCU

Primăvara

Soarele strălucitor
M'a chemat încetișor
Și mi-a spus că o să vie
Primăvara pe câmpie.

Zăpezile s'au topit
Și plugarii au ieșit,
Au pornit tractoarele
Să are ogoarele.

Primăvara a venit,
Pomii au înmugurit
Iar afară-i cald, e bine,
Să muncim cum se cuvine!

Țăranii au semănat
Ca să strângă rod bogat.
Hai să ne'ntovărășim,
Laolaltă să muncim!

Câmpul este înverzit,
Păsările au venit,
Berze și cocori sosesc,
Primăvara o vestesc.

In pădure mii și mii
Păsărele guralii
S'au strâns iar la sfat
Și s'au întrebat:

— Astăzi este sărbătoare
Păsărilor călătoare?
— Este, c'a venit în țară
Mult dorita primăvară!

Paul I. POPESCU
cl. a III-a B
Șc. de 7 ani
com. Moțăței — reg. Craiova.

În clipele de răgaz

⋆

Lucia Ciorogan, Lelia Columb și Helmut Szeitham sunt eleve în clasa a VII-a la o școală din Reșița. Lor le place foarte mult Fizica. Adeseori, în orele libere, ele vin în laboratorul școlii și împreună cu tovarășa profesoară repetă unele experiențe, sau fac altele noi.

⋆

Se pregătesc pentru marea cinste

Cei dintr'a VII-a sunt în așteptarea unei mari sărbători. Plin de nerăbdare, fiecare se gândește: „Oare am muncit îndeajuns?" Cum ar trebui să mă port de acum înainte? Fiecare se strădue să-și croiască un nou fel de a se comporta în școală și acasă, astfel ca minunata clipă să-l găsească temeinic pregătit. Pentru aceasta, mai cu seamă cărțile le sunt de mare folos.

Citind, ei fac cunoștință cu bărbăția și cu curajul lui Matrosov sau al lui Meresiev. Sufletele lor se aprind de dragoste și admirație pentru eroismul Zoiei. Asemeni lor, pionierii dintr'a VII-a vor să devină oameni folositori și credincioși patriei.

Un lucru care a frământat colectivul îndelungă vreme a fost disciplina. Au luat hotărîrea ca ei să constitue cel mai frumos exemplu din unitate. Atât în punctualitate și ordine cât și la învățătură. Insăși pilda utemiștilor muncitori, dela întreprinderea unde a lucrat tovarășa instructoare, i-a înflăcărat mai mult să pornească pe acest drum. Mulți și-au exprimat dorința să discute cu acești tineri despre felul cum depășesc ei planul sau cum realizează mari economii de materiale. Dela ei vor avea de învățat cum să muncească conștiincios și disciplinat. De aceea au și propus o întâlnire cu utemiștii fruntași în producție.

„In organizația U.T.M. nu poate intra oricine. Trebue să fi un pionier cinstit și cu dragoste de muncă, să înveți bine, să-ți iubești colegii, ajutându-i la nevoie". Cuvintele acestea ale tovarășei instructoare le sunt mereu vii în minte și ei se străduesc să le îndeplinească.

Dacă deschizi ușa și pășești pragul clasei, de îndată îți dai seama că este vorba de o hotărîre serioasă. Intr'o bancă, Stancu și Pavel răsfoiesc și cercetează un teanc de volume. Referatul la Limba română trebue făcut pe baza unui bogat material literar! Intr'un colț, mai către geam, Voicilă îl ajută pe Nicolae la Algebră.

Bănică îi arată cu mândrie colegului său Dumitrică, albumul de Geografie, nou-nouț, pe care l-a lucrat el singur. Dumitrică nu se mai satură admirând fotografiile proaspăt lipite.

Lui Bănică îi plac și Științele naturii. Chiar a lucrat de curând un număr de planșe pe care le-a dăruit ca material didactic celor mai mici. El a înțeles că și în felul acesta își poate ajuta colegii.

Pregătirile în cinstea sărbătorii dragi se întețesc mereu. Plin de nerăbdare, fiecare pionier așteaptă ziua în care va strânge în mână carnetul roșu de utemist. Cine vor fi acei pe care-i va primi organizația? Intrebarea aceasta îi frământă fără răgaz. Firească frământare: E doar cel mai însemnat lucru din tânăra lor viață.

Valentina MUREȘAN

In cinstea zilei de 1 MAI

Prieteni de nădejde

Minerii din Ghelar sunt prieteni buni cu furnaliştii din Hunedoara. Prieteni şi tovarăşi de nădejde. Unii scot minereul din tainiţele pământului, ceilalţi îl prefac în oţel. Oţel pentru tractoare, pentru strunguri, pentru maşini de tot soiul. Cei din Ghelar se străduie să scoată tot mai mult minereu, pentru ca prietenii lor din Hunedoara să poată da patriei mereu mai multe şarje din oţelul atât de trebuincios. Acum, când sărbătoarea lui 1 Mai e aproape, strădaniile lor s'au însutit. Brigada de mineri condusă de comunistul Moise Toma se angajase ca până la 1 Mai să dea peste plan 450 tone de minereu. 450 de tone nu-i jucărie! Şi, iată că la jumătatea lui Aprilie, cu 15 zile înainte de termen, graficele vesteau că Moise Toma şi ai lui şi-au împlinit angajamentul. S'a bucurat tot Ghelarul. Era un dar de preţ, făcut prietenilor oţelari din Hunedoara şi ţării întregi, o cinstire simplă, dar înaltă, adusă sărbătorii dragi a oamenilor muncii.

Pionierii Şcolii Nr. 102 din Bucureşti se pregătesc intens pentru 1 Mai. Ei au şi hotărît să facă gardul lotului şcolar şi să-l vopsească frumos.

Cântece şi dansuri

Pentru 1 Mai, pionierii dela Şcoala de 7 ani din comuna Mocod, raionul Năsăud, pregătesc un program artistic.

Fiecare detaşament ajută cu ceva. Sunt în repetiţie dansuri populare româneşti, recitări şi cântece.

Pentru partea a doua a programului, se pregăteşte o piesă de teatru.

După programul artistic va fi o reuniune pionierească.

Leontina SAS
corespondent voluntar

Au biruit greutăţile

Pe drept cuvânt, tractoristul Vasile Giurgiucanu, dela S.M.T.-Zorleni, e socotit cel mai bun tractorist al staţiunii: La 3 Aprilie el şi-a realizat în întregime planul ce-i revenea în campania de primăvară. Deşi desele ploi căzute în ultima vreme îi îngreunau munca, tractoristul a înţeles că priceperea îmbinată cu strădaința biruie greutăţile. Dacă se însenina măcar câteva ceasuri, el folosea din plin acest răstimp. Ba uneori ieşea la câmp şi noaptea. Indemnul lui i-a însufleţit şi pe ceilalţi, iar întrecerea pornită între brigăzi în cinstea lui 1 Mai a crescut şi mai mult sporul muncii. Cum se oprea ploaia, duduitul voios şi biruitor al maşinilor împânzea ogoarele. Seara, tractoriştii îşi revizuiau cu grijă maşinile, făcând imediat micile reparaţii, ca a doua zi totul să meargă strună.

...Aşa se face că tractoriştii din Zorleni au brăzdat până acum peste 2000 hantri. Pământ pe care se vor legăna curând spicele doldora de rod.

Să fie frumos şi curat

In şcoala noastră se fac ultimele pregătiri pentru întâmpinarea zilei de 1 Mai. Se scriu ultimele articole la gazetele de perete şi se alcătuiesc ultimele panouri şi fotomontaje. La 1 Mai toate gazetele din şcoala noastră vor avea articole noi. Pe culoarele şcolii vor fi puse panouri cu elevii fruntaşi la învăţătură. Vor apărea deasemeni fotomontaje cu aspecte din viaţa oamenilor muncii din patria noastră. Şi camera pionierilor va arăta mai frumos. O vom face strălucitor de curată.

Constanţa DRAGAN
Conducătoarea unităţii
Şcoala mixtă de 7 ani Nr. 162 Bucureşti

Am lucrat lotul şcolar

Toţi pionierii şi elevii din şcoală ne-am sfătuit cum să întâmpinăm ziua de 1 Mai. Lotul şcolar era încă nelucrat. Aşa că atunci ne-am apucat neîntârziat de treabă. Am curăţat lotul, apoi l-am săpat. După ce am sfărâmat şi am greblat frumos pământul, am făcut şi straturile, pe care apoi am semănat. Mai rămăsese ceva: gardul care împrejmuia locul trebuia reparat şi el, altfel ar fi intrat câini sau chiar oi şi vaci, şi ne-ar fi stricat semănăturile. Am reparat deci şi gardul.

Până la 1 Mai vom mai găsi şi altele de făcut.

Nicolae PANTELIU
Şcoala de 7 ani com. Beidaud
raionul Istria

OLIMPIADA Tinerilor CONSTRUCTORI

Un popas în mijlocul participanţilor din oraşul Stalin

Pe Valentin Tănase l-am cunoscut pe una din sălile Palatului pionierilor din Oraşul Stalin. Părea foarte preocupat. Pe bună dreptate l-am întrebat:

— De ce eşti aşa gânditor? Ce te frământă?

La care el mi-a răspuns cu seriozitate:

— Funicularul!

— Cel cu care excursionistii fac plimbări pe Postăvarul?

— Da' de unde! Funicularul dela Olimpiadă!

Valentin Tănase şi Mircea Chirilă, amândoi în clasa a V-a B a Şcolii mixte de 7 ani Nr. 17 din Oraşul Stalin, au venit în după amiaza acelei zile de Aprilie să se sfătuiască cu colegii lor şi cu tovarăşii profesori dela cercurile tehnice ale Palatului, despre modul cum s'ar putea îmbunătăţi construcţia lor. Funicularului lui Valentin şi Mircea îi mai lipsea doar iluminatul; altfel era gata pentru a fi trimis redacţiei. Până la urmă cei doi prieteni au rezolvat şi ultimele probleme ale construcţiei şi acum muncesc de zor pentru terminarea ei.

„INOVATORII"

Tot la Palatul pionierilor din Oraşul Stalin am cunoscut şi câţiva „inovatori". Pionierul Ioan Horodan, din clasa a VII-a B dela Şcoala mixtă de 7 ani Nr. 19, şi-a ales ca temă construcţia aparatului de radio. Tânărul constructor a întâmpinat însă unele greutăţi: n'a găsit lampa indicată iar difuzorul nu s'a dovedit tocmai bun. Totuşi Horodan nu şi-a pierdut curajul. S'a dus la bibliotecă, a consultat diverşi specialişti, s'a gândit şi el puţin, şi până la urmă a găsit soluţia. El s'a hotărît să facă o inovaţie construcţiei sale, înlocuind lampa KL4 cu o lampă echivalentă. Pentru ca aparatul de radio să fie realizat cât mai bine, Horodan şi-a organizat şi un colectiv de lucru.

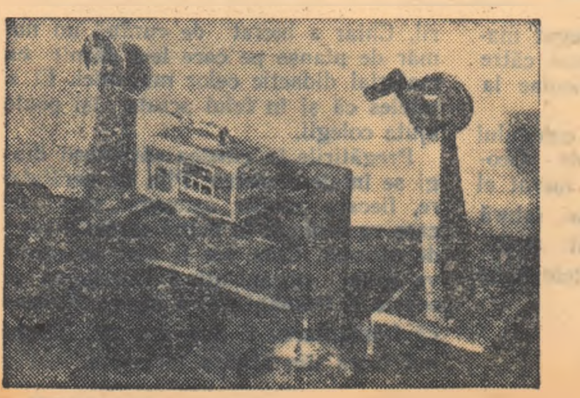
Egli Mihai, coleg de clasă cu Horodan, şi-a ales altă temă: epidiascopul. Cu câtă pasiune lucrează Mihai la realizarea lui! El caută să îmbunătăţească construcţia, mai ales dispozitivul optic, aplicând o „inovaţie" proprie: o altă repartiţie a lentilelor. Şi Stejăroiu Corneliu, din clasa a VII-a A, doreşte să facă o inovaţie: şi-a propus să înlocuiască lentila epidiascopului cu un mic glob de sticlă, umplut cu apă.

CEI MAI TINERI CONSTRUCTORI

Am stat mai mult la sfat cu cei mai tineri dintre participanţii la Olimpiadă: pionierii şi şcolarii din clasa a III-a. I-am întâlnit la lucru, la cercurile Palatului pionierilor din Oraşul Stalin. Gheorghe Vasilescu dintr'a III-a A, Maria Codreanu, Maria Nemeş şi Teohari Ganciu dintr'a III-a B, toţi dela Şcoala de 7 ani mixtă Nr. 9, rezolvă singuri temele propuse pentru clasa lor. Acest lucru îi face să întâmpine greutăţi şi le cere să se străduiască, poate mai mult decât colegii lor mai mari, în realizarea unor construcţii frumoase cu care să se prezinte la concurs. Şi primele rezultate încep să se arate. Vaporaşul lui Vasilescu este aproape gata. La fel şi construcţia Mariei Codreanu şi a Mariei Nemeş: adăpătoarea automată.

Olimpiada Tinerilor Constructori a trezit în inima fiecărui participant dorinţa de a realiza construcţii cât mai izbutite, năzuinţa ca, la sfârşit mulţi să se numere printre cei care, prin iscusinţa şi măestria lor, vor dovedi că merită titlul de câştigător al Olimpiadei.

Ing. A. LISEANU

Au sosit primele lucrări

La redacţia noastră au început să sosească lucrări ale participanţilor la „Olimpiada Tinerilor Constructori". Iată câteva dintre primele lucrări sosite.

PREGĂTIRI PENTRU FESTIVAL

● *In ziua deschiderii celui de al V-lea Festival, tineretul polonez va prezenta un mare spectacol de dansuri. La acest spectacol îşi va da concursul un colectiv de 3500 de tineri. De asemeni se va prezenta un program de gimnastică, la care vor participa 2400 de fete şi băieţi.*

● *Intre 1 şi 13 Iunie, în departamentul Bouches-du-Rhone, din Paris, se va desfăşura un festival al ansamblurilor artistice de tineret şi al echipelor sportive. Cele mai bune dintre aceste echipe vor participa la Festivalul Mondial al Tineretului. Se pregăteşte de asemeni publicarea în Franţa a unui ziar consacrat Festivalului, cu un tiraj de 100.000 exemplare.*

● *In cinstea celui de al V-lea Festival, tineretul din R.P. Bulgaria organizează întâlniri, concerte, simposioane literare, conferinţe, spectacole şi carnavaluri.*

● *Numeroase ansambluri de cântece şi dansuri din Algeria se pregătesc pentru Festival. Tinerii artişti algerieni au realizat un film documentar despre viaţa tinerilor din această ţară. Ei vor duce filmul la Varşovia.*

● *In vederea Festivalului, pe malurile Vistulei vor fi construite trei localuri pentru circ. Este în proiect şi construcţia unui orăşel cu distracţii.*

Curiozităţi ştiinţifice

Doctorul vapoarelor

Până nu de mult, oridecâteori se întâmpla vreun deranjament la mecanismele unei nave sau vreo crăpătură prin care începea să pătrundă apa, vasul era adus pe şantier şi era demontat piesă cu piesă până se găsea cauza defectului. Această operaţie cerea foarte multă muncă şi dura mult. De obicei se întâmpla ca reparaţia propriu-zişă să dureze câteva ceasuri, pe când demontarea şi montarea din nou a pieselor durau zile în şir.

De curând însă, inginerul sovietic A. Berejnoi a inventat un ingenios aparat, „defectoscopul", cu ajutorul căruia se descoperă cu multă uşurinţă cel mai mic defect. Aparatul acţionează pe baza ultrasunetelor. Inainte de a porni în cursă, vapoarele sunt supuse unui minuţios control. Defectoscopul arată imediat orice neregularitate în mersul maşinilor sau cea mai mică fisură în corpul navelor, astfel că se pot lua imediat măsurile necesare.

Pentru uşurinţa cu care defectoscopul pune „diagnostic" navelor aparatul a fost poreclit „doctorul" vapoarelor.

Din experienţa pionierilor sovietici

INSTRUIREA activului pionieresc

Se întâmplă adesea ca un conducător de detaşament să nu ştie cum să întocmească un plan de muncă. Alteori conducătorul de grupă nu se pricepe la construitul căsuţelor pentru păsărele, aşa că nu-i poate învăţa pe pionieri. Să nu-i judecăm prea aspru pe aceşti copii. Ei trebue învăţaţi cum să-şi ducă munca în grupă sau în detaşament, iar această sarcină revine colectivului de conducere al unităţii. Iată cum se întâmplă aceasta în şcoala noastră.

CE-I PREOCUPĂ PE CONDUCĂTORII DE DETAŞAMENT

In camera pionierilor s'au adunat conducătorii de detaşamente. Se discută o problemă care le dă mult de lucru: cum să-i antreneze pe copii la diferitele activităţi pionereşti?

— Copiii nu prea vin la adunări, se plâng unii.

— Oare de ce? Eu zic să ne gândim mai serios la asta şi sunt încredinţată că o să aflăm pricina — le spun eu copiilor. Ia să vedem, Volodia, la voi ce temă a avut ultima adunare?

— I-am mustrat pe elevii care rămân în urmă la învăţătură şi calcă disciplina şcolii, sună răspunsul.

— Dar la adunarea precedentă?

— Acelaşi lucru. Dar n'a avut niciun rezultat!

Ii propun lui Leonea Semeonov să ne povestească cum a decurs ultima adunare în detaşamentul clasei a VI-a B.

Pionierii clasei a VI-a au ţinut această adunare la combinatul de prelucrare a lemnului. Niciunul nu văzuse până atunci cum se transformă scândurile nedate la rindea în dulapuri frumoase, în mese şi scaune... Aproape toate acestea sunt fabricate de maşini: bine şi repede! Cunoscând mai de aproape procesul de producţie, copiii şi-au dat seama că trebue să-şi însuşească mai bine Matematica, Fizica, Chimia şi celelalte ştiinţe predate la şcoală.

PRINTRE CONDUCĂTORII DE GRUPE

In vara aceasta, majoritatea pionierilor din unitatea noastră au de gând să facă o excursie prin ţinutul natal. E timpul să se pregătească de drum, şi colectivul de conducere al unităţii le-a dat fetelor din cercul „Mâinile îndemânatice" sarcina de a găsi croiala pentru „cel mai comod rucsac".

Munca croitoreselor se apropie de sfârşit şi curând, când conducătorii de grupe se vor aduna din nou, camera pionierilor se va transforma în atelier. Pe mese vor fi întinse coli de hârtie, se vor aduce creioane şi foarfece. Autoarele modelului le vor arăta conducătorilor de grupă cum să croiască şi să coasă rucsacurile pentru excursie.

„COLŢIŞORUL" DIN CAMERA PIONIERILOR

Elevii dintr'a V-a l-au întrebat o dată pe conducătorul de grupă:

— Ce trebue să facem ca să primim insigna „Tânărul turist"?

Conducătorul de grupă se duse în camera pionierilor.

Acolo avem, aşezate pe o măsuţă, reviste, cărţi şi un album gros cu tăieturi din ziarele pionereşti. Este „colţişorul în ajutorul activului de pionieri".

Aici se opri conducătorul de grupă din clasa a V-a, găsi în album tăietura de ziar pe care o căuta şi copiii primiră răspuns la întrebarea lor.

„Colţişorul" este vizitat de conducătorii de grupe şi detaşamente. Ei vin aici pentru a găsi materialul necesar pregătirii adunărilor sau confecţionării unor obiecte pe care le pot face singuri.

★

Instruirea activului de pionieri e o muncă grea şi de răspundere. Sarcina fiecărui colectiv de conducere al unităţii este de a organiza astfel instruirea, încât pionierii să ştie că au întotdeauna un prieten şi un sfătuitor, gata să le vină în ajutor cu pricepere şi la timp.

V. IVANOVA
instructoare superioară de pionieri
Şcoala medie No. 7, Oraşul Stalino

Un joc nou

Intr'o zi, la o adunare a conducătorilor de grupe din camera pionierilor am învăţat un joc nou. A doua zi ne adunarăm toţi pionierii din grupă.

— Faceţi un cerc, — le-am spus eu copiilor, — vă voi arăta acum un joc nou — „Santinela de noapte".

Eram îngrijorată: ce-ar fi să nu le placă tuturor jocul cel nou? Şi chiar aşa a şi fost.

— Mare grozăvie! — spuseră câţiva băieţi, întorcând spatele.

Noi n'am stăruit să rămână şi ne-am continuat jocul. Băieţii ne observau de departe, cu un zâmbet batjocoritor. Dar noi ne vedeam de joc. Glumeam, râdeam — eram veseli. Şi băieţii n'au mai putut răbda: începură să se amestece şi ei în joc, aruncând câte un cuvânt, se apropiară mai mult şi aşa, pe neobservate, intrară şi ei în cerc.

Am organizat un concurs pentru cel mai bun joc. Poate că am să vorbesc despre el la adunarea conducătorilor de grupe. Dacă vom inventa un joc frumos, bine înţeles.

Raia BOICO.
Conducătoarea grupei a I-a a detaşamentului clasei a VI-a A.

Un sfat prietenesc

La gazeta de perete a apărut un articol al colectivului de conducere al detaşamentului clasei a V-a A.

„In detaşamentul nostru nu există prietenie — scriau pionierii. Ce trebue să facem?"

„Să le răspundem, — am hotărît — să le povestim cum merg treburile la noi".

Şi am scris îndată un articol. Iată-l:

„In detaşamentul nostru copiii sunt prieteni, dar nu au fost întotdeauna aşa. Ne-am împrietenit de când am început să fim mereu împreună, şi la bine şi la rău. Aţi auzit despre adunarea noastră închinată comsomolului? N'a rămas nimeni uitat — toţi s'au pregătit pentru ea. La fel s'a întâmplat şi când ne-am pregătit pentru adunarea închinată prieteniei popoarelor. Iar pentru adunarea veselă „Gândeşte-te", toţi am propus diferite jocuri şi ghicitori.

E tare bine când ştii că la nevoie nu vei fi părăsit şi când tu însuţi eşti gata să-i ajuţi pe tovarăşi.

Intr'o zi Vasea Popov a lipsit dela şcoală. Valea Astaşco şi Lara Tatarenco s'au dus să-l vadă.

— Vasea are nevoie de ajutorul nostru, a rămas singur cu gospodăria — raportară ele, întorcându-se.

Vasea a fost ajutat şi n'a mai lipsit dela şcoală.

Să nu credeţi că ne-am lăudat spunând că la noi totul merge strună. Se întâmplă să avem şi noi momente grele. Veniţi la noi în detaşament şi vă vom povesti totul".

Alla NEDBAILO
membră în colectivul de conducere al detaşamentului clasei a VII-a D.

CE AM ADUS IN GRUPĂ

Era în primele zile ale anului şcolar. Am fost ales conducător de grupă. Trebuia să începem o acţiune în cadrul grupei, să facem ceva. Dar ce anume?

Nu pot spune, că mi-a făcut plăcere, când copiii începură să spună:

— Ce înseamnă asta? Grupă avem, dar în afară de cinematograf, nu ne ducem nicăieri.

Trebuie să spun că m'am cam fâstâcit. Dar am fost chemat la o adunare a conducătorilor de grupe. Vera Alexandrovna, instructoarea, ne-a povestit cu ce poate să se ocupe o grupă: să facă o excursie, să inventeze un joc al său.

— Priviţi în jurul vostru şi veţi găsi o mulţime de treburi de făcut, — ne spuse instructoarea. Să vă dau un exemplu: am văzut în clase flori prăfuite, iar în unele detaşamente nu există niciun fel de verdeaţă. N'ar putea grupa să se ocupe de asemenea lucruri?

I-am povestit grupei mele cele auzite la adunare.

— Şi noi o să facem aşa — îmi răspunseră copiii. Vom şterge şi vom spăla toate florile...

Am găsit şi altă acţiune. Vom ţine o adunare despre prietenii noştri verzi, despre plantele de cameră, vom învăţa cum trebue să le îngrijim.

Acum copiii îmi spun:

— Să povesteşti şi tu la adunările conducătorilor de grupe despre grupa noastră. Să audă şi alţii ce adunare ne-am gândit să ţinem.

— Să le spui şi de policioarele pentru biblioteca detaşamentului.

— Când vom organiza un concurs pentru cel mai bun desen, le vom putea povesti tuturor şi despre asta.

Colea KUŢ
conducătorul grupei I-a a detaşamentului clasei a IV-a B.

VEŞTI SPORTIVE

DORINŢĂ ÎMPLINITĂ

Echipa noastră de gimnastică s'a pregătit multă vreme pentru a putea face faţă cu cinste la faza raională a concursului de gimnastică. Mare ne-a fost bucuria când, după prezentarea programului, cei de faţă ne-au răsplătit cu ropote de aplauze. Dar adunarea nu ne-a răsplătit numai cu atât. Premiul I care ni s'a acordat vorbeşte îndeajuns de faptul că străduinţa noastră n'a fost zadarnică. Programul l-am executat bine, pentrucă fiecare pionieră dorea ca victoria să fie de partea echipei noastre.

Ileana SCHMIDT
cl. a VII-a
Şc. de 7 ani Nr. 73 — fete Bucureşti

PRIMII CLASAŢI

— Aveţi grijă cum alergaţi, traseul este plin de obstacole, ne sfătuia tovarăşul profesor. „Nu ne temem de obstacole", îşi spuneau pionierii participanţi la crosul „Să întâmpinăm 1 Mai". Noi suntem sportivi, şi nu ne înspăimântă greutăţile; am învăţat să le înfrângem!

Rând pe rând, pionierii pornesc în cursă. La sosire îi aşteaptă tovarăşii profesori care au urmărit cu emoţie desfăşurarea crosului.

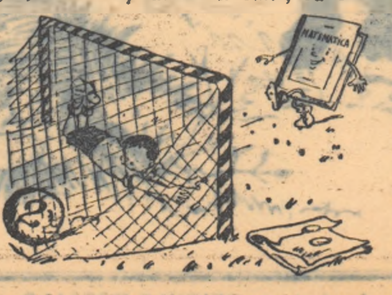
Primii clasaţi au fost premiaţi de şcoală cu cărţi frumoase. In cinstea celor 97 de participanţi la cros, s'a prezentat apoi un scurt program artistic.

Petru VELCIOV
Instructor superior
Şcoala Bulgară de 7 ani, Sânicolaul Mare, regiunea Arad

Un portret „desenat" din cuvinte

Intr'adevăr, de data asta vă prezint un portret al unui sportiv. Un portret desenat din cuvinte, bine'nţeles. Este vorba despre o nouă cunoştinţă a mea. Răspunde la numele de Guţă, dar la întrebările profesorilor nu răspunde. El e un bun trăgător în echipa de fotbal a şcolii. Partea proastă e că nu se mulţumeşte doar să tragă mingea la poartă, ci trage şi chiulul dela unele ore, iar când e scos la tablă, trage cu urechea. Şi cum nimeni nu-i... pasează niciun răspuns gata făcut, e învins cu nota 2 în catalog.

Pe teren la meciuri joacă numai el. Niciodată nu pasează. Dacă-l întrebi de ce, răspunde: „Ei, cum se poate? Eu sunt, ca să zic aşa, trecut prin ciur şi prin dârmon în privinţa asta. Ceilalţi sunt începători. Dacă le pasez mingea, se intimidează şi-o pierd"

Adevărul e că mingea tot Guţă o pierde până la urmă, pentrucă, din pricina lipsei de antrenament, oboseşte foarte repede. El însă ce face atunci? Se apleacă şi-şi smuceşte nervos şiretul bocancului: „Al naibii bocanc, grozav mă strânge! Din pricina lui am pierdut mingea".

...Asta-i Guţă. Dumisale însă i s'a întâmplat ceva neplăcut mai deunăzi. Un arbitru — cel mai de seamă arbitru din lume — care se numeşte „Părerea colectivului", l-a chemat şi i-a spus:

— Guţă, stop! Pune mâna pe carte, că noi n'avem nevoie de sportivi care-s codaşi la învăţătură. Şi, fiindcă tot te lauzi tu că porţi de grijă „începătorilor" şi faci orice pentru ei, noi o să te ajutăm şi o să te scoatem din echipă, pentru ca dânşii să nu mai fie deloc intimidaţi. Iar de primit înapoi, te vom primi numai cu aprobarea stimatei tovarăşe Matematică.

GHEORGHIŢĂ REPORTERUL

Cumpăna este unul dintre exerciţiile cele mai grele însă printr'un antrenament îndelungat această pionieră a reuşit să-l execute bine.

POVESTEA LUI 1 MAI

Aş vrea să mă ascultaţi cu luare aminte. Povestea aceasta a lui întâi Mai e o poveste adevărată, despre lupta de decenii a proletariatului din lumea întreagă pentru doborîrea exploatării, pentru înfăptuirea unei vieţi noi a celor ce muncesc.

Să ne întoarcem cu 69 de ani în urmă...

Anul 1886, la Chicago, în Statele Unite ale Americii. Luna Aprilie era pe sfârşite. Cartierele mărginaşe ale marelui oraş fremătau. Ecourile acestui freamăt tainic porneau din miile de case scunde, povârnite, pentru a pătrunde ameninţătoare pe ferestrele blocurilor din centru. Acolo, în încăperi luxoase, patronii fabricilor din Chicago şi stăpânii uriaşelor abatoare care făcuseră faima Chicago-ului sorbeau nervoşi fumul ţigărilor de foi. Muncitorii declaraseră grevă.

☆

In dimineaţa zilei de întâi Mai, Mary, fetiţa lăcătuşului John Smith râdea împreună cu tatăl ei de neîndemânarea acestuia în arta cusutului. Se apucase dânsul să coasă vreo douăzeci de basmale roşii laolaltă. Voia să facă un steag. Reuşea însă ca din trei în trei secunde să se înţepe cu regularitate.

— Tată, dă-mi mie, că mă pricep mai bine! râse Mary, luându-i acul.

John Smith trebui să fie de acord şi acceptă.

— Dar pun o condiţie, îl preveni fata: Să mă iei şi pe mine la miting!

— Cum? se încruntă dânsul. Asta-i bună! Patronii sunt scoşi din fire de greva noastră şi astăzi s'ar putea să ne atace cu poliţia.

— Dar...

— Niciun dar! făcu aspru tatăl. Rămâi acasă, fă ce ştii, însă dela miting ia-ţi gândul.

Peste câteva clipe, John Smith, vârî drapelul roşu sub haină, îşi sărută copilul şi se duse.

Odată cu dânsul ieşiră de prin toate căsuţele puzderie de muncitori. Străzile care dădeau în centrul oraşului, se preschimbară în adevărate fluvii de oameni. Curând piaţa se umplu. Mulţimea imensă vuia înăbuşit ca oceanul în preajma furtunii. Undeva, pe acoperişul unei trăsuri care nu mai putea înainta, apăru Jonh Smith. Împrejur se aşternu tăcerea. El scoase pânza roşie de sub haină, cineva îi întinse o prăjină şi'ntr'o clipă, drapelul fâlfâi asupra celor adunaţi.

Şi John Smith începu să vorbească. El arătă mizeria în care trăiau, batjocurile suferite din partea patronilor. „Trebue să ştim toţi că noi suntem mai tari decât patronii, că ei se tem de noi! Trebue să le impunem voinţa noastră! Cerem ziua de muncă de opt ore! Cerem îngrijire medicală! Cerem salarii omeneşti! Să ne unim, tovarăşi, cu proletariatul din lumea întreagă şi să silim burghezia să ne asculte!"

Urale furtunoase isbucniră. Zeci de mii de pumni se ridicară ameninţători.

Deodată o avalanşă de gardieni călări năvăli'n mulţime. Sunară împuşcături, luciră baionete. Smith căzu cu drapelul la piept. O fetiţă mică răsări din spatele trăsurii şi ţipă ascuţit:

— Tată!

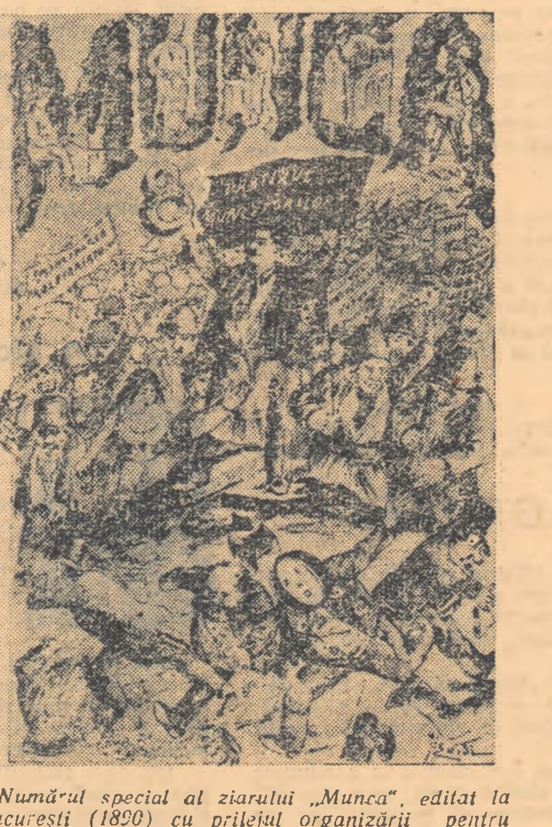
— Mary! Eşti aici! Ţi-am spus să nu vii... Ba nu, bine-ai făcut! Uită-te în jur şi ţine minte totul! Eu mă duc... Nu te teme..., n'o să fii orfană. Tu ai un părinte nemuritor: clasa muncitoare din lumea întreagă. Acum poate nu înţelegi ce spun, dar învaţă-mi cuvintele pe de rost şi caută să le înţelegi pe măsură ce vei creşte!

Smith tăcu. Murise. Mary isbucni în plâns şi ridică steagul. La vederea lui, mulţimea împunsă cu baionetele se uni ca un bloc de granit, înfruntând moartea.

Era 1 Mai 1886.

☆

Trei ani mai târziu, în 1889, la Paris, avu loc primul congres al Internaţionalei a II-a. Acolo se hotărî ca ziua de 1 Mai în care avusese loc uriaşa manifestaţie din Chicago să devină o sărbătoare a proletariatului mondial. Nu o sărbătoare oarecare, ci o sărbătoare revoluţionară, o sărbătoare a unirii proletariatului din lumea întreagă, în lupta necruţătoare contra burgheziei. Şi aşa s'a făcut.

Numărul special al ziarului „Munca", editat la Bucureşti (1890) cu prilejul organizării pentru prima dată în întreaga lume a zilei de 1 Mai.

Bucureşti, 1 Mai 1939. Andrei Vasile nu dăduse întreaga noapte pe acasă. Trebuise să se îngrijească de împrăştierea „Scânteii" ilegale şi a manifestelor comuniste în tot cartierul Rahova. Acum în zorii zilei, se întorcea liniştit fluerând încetişor. Deodată, pe şoseaua Măgurele zări o uriaşă pancartă roşie aninată pe un gard în văzul tuturor. Scria pe dânsa „Jos fascismul! Jos pregătirile de război! Trăiască Uniunea Sovietică, primul stat socialist din lume!" Andrei Vasile cunoştea pancarta; chiar el îl sfătuise pe un tovarăş s'o pună acolo.

Gâfâind, o namilă de sergent se apropie de pancartă rotindu-şi ameninţător bastonul de cauciuc.

— Incet, dom' comisar, se prefăcu îngrijat Andrei Vasile. Să nu facă vreo explozie! Poţi să ştii ce-o fi ascuns într'ânsa?

Sergentul se opri brusc la doi paşi de pancartă, neştiind ce să facă, iar Andrei, pe motiv că se temea, se grăbi să dispară...

Ajungând acasă, Andrei Vasile se spălă, îmbrăcă o cămaşă curată şi se duse la manifestaţie unde se întâlni cu tovarăşii săi. Coloana purta lozinci şi steaguri roşii. Printre cei care mergeau în rând cu el, se găsea şi un individ cu pălărie albă. Era sărăcăcios îmbrăcat dar avea mâinile prea albe şi fine ca să fie muncitor. Andrei Vasile îl privi bănuitor şi trase cu urechea să-l audă. Omul cu pălăria albă spunea celor din jur că 1 Mai trebue să fie „o zi a împăcării, a liniştirii sufletelor..."

— Care împăcare? Impăcarea cu stăpânirea fascistă? Care liniştire? Liniştirea sufletelor noastre? isbucni Andrei. 1 Mai nu e zi de împăcare, ci zi de luptă, iar sufletele noastre n'or să aibă linişte până nu vom dărâma stăpânirea asta!

Omul cu pălăria albă tăcu mâlc şi se strecură în celălalt cap al coloanei. Era un trădător, fără îndoială. Cineva îl huidui. Dar nici acolo nu se astâmpără. Incă mai încerca să sucească capul oamenilor. Dar până la urmă, muncitorii îl scoaseră din rânduri. Bolborosind furios, trădătorul dispăru într'o stradă lăturalnică.

☆

New-York, 1 Mai 1954. Comisarul de poliţie Francis W. H. Adams declară:

— Interzic orice fel de manifestaţie de 1 Mai!

...Totuşi, în aceeaş zi, peste 15 mii de muncitori newyorkezi se adună într'un miting închinat acestei sărbători, sub lozinca „Muncă şi Pace". Hotărîrile lor sunt de neclintit: interzicerea armelor atomice, prietenie cu toate popoarele lumii, neamestecul Americii în treburile altor state. Până la urmă, cu voie sau fără voie, stăpânitorii de azi ai Americii vor trebui să ţină seama de aceste hotărîri!

☆

Bucureşti, 1 Mai 1954. Piaţa I. V. Stalin seamănă cu o mare în care se varsă nenumărate fluvii: coloanele celor care defilează. Alămurile fanfarei sclipesc, sute de drapele roşii bat văzduhul, pretutindeni se aud cântece, se văd jocuri şi dansuri. Este cel de al zecelea 1 Mai sărbătorit în libertate. Andrei Vasile defilează împreună cu fetiţa lui şi-i explică totul: că portretul de colo e al tovarăşului Maurice Thorez, secretar al Partidului Comunist Francez, că grupul acela de muncitori au adus la paradă macheta unei locomotive ca să arate tuturor că fabrica lor produce locomotive peste plan — şi aşa mai departe.
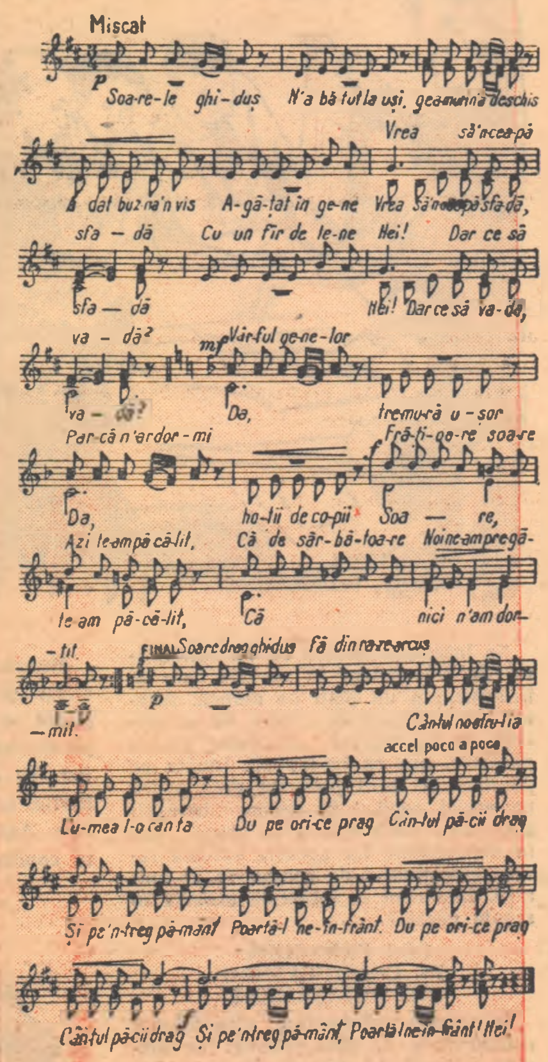
— Dar, tată, cum s'a născut această mare sărbătoare a lui 1 Mai?

...Drept răspuns, tatăl, vechiul comunist Andrei Vasile, îi povesti tot ceea ce aţi citit până acum.

Al. Ovidiu ZOTTA

Soarele ghiduş

Versuri: Sanda ŞTEFAN
Muzica: Radu DRAGAN

Soarele ghiduş
N'a bătut la uşi,
Geamuri n'a deschis,
A dat buzna'n vis.

Agăţat în gene
Vrea să'nceapă sfadă
Cu un fir de lene.
Hei! Dar ce să vadă?

Vârful genelor
Tremură uşor.
Parcă n'ar dormi
Hoţii de copii.

Frăţioare soare,
Azi te-am păcălit
Că de sărbătoare
Noi ne-am pregătit.

Soarele ghiduş
Vede din urcuş
Sat, oraş, câmpii,
Roiuri de copii.

Vede mări de oameni,
Valuri ce se-adună
Şi dintre coloane
Cântece răsună.

Steaguri trec în zbor
Şi belşug de flori,
Ba că'n orice loc
Se încinge joc.

— Frăţioare soare,
Prinde-te cu noi,
Că de sărbătoare
Hora e în toi!

Soare drag ghiduş,
Fă din raze — arcuş,
Cântul nostru-l ia,
Lumea l-o cânta.

Du pe orice prag
Cântul păcii drag
Şi pe'ntreg pământ
Poartă-l neînfrânt. (bis).

Ajutaţi „Vânătorul"

Rică a plecat la vânătoare. Dar îndată ce l-au zărit, animalele din pădure s'au şi ascuns.

Ajutaţi-l voi pe Rică să găsească animalele. Spuneţi-i unde s'au ascuns, ce fel de animale sunt şi câte sunt în total.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".